

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 0T/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822010232
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5822010232.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obž. W. B., I., XX.XX.XXXX O. X. N., G. Z. Š. Č.. XXX/XX, I., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. júla 2023 v Námestove, takto

rozhodol:

W. B., I., XX.XX.XXXX O. X. N., G. Z. Š. Č.. XXX/XX, I.,

uznáva sa vinným, že

dňa 01. 08. 2022 v čase okolo 06,10 hod. viedol osobné motorové vozidlo Ford Fiesta, ev. č. I.-XXXBM, v meste Námestovo cez križovatku ciest, vedúcich cez ulice Komenského a Bernoláková, následne bol na Komenského ulici zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Námestovo, počas kontroly bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu prístrojom AlcoQuant 6020 plus, no túto nevykonal, pretože po poučení o spôsobe vykonania dychovej skúšky neplnil pokyny hliadky PZ a opakovane o odmietol vykonať skúšku riadnym spôsobom,

t e d a

pri výkone zamestnania alebo inej činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, odmietol sa podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

t ý m s p á c h a l

- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 36 písm. j/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody obvinenému podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 20 (dvadsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 02.08.2022 postupom podľa § 204 Tr. poriadku obžalobu č.k. Pv 270/22/5507-7 zo dňa 01.08.2022 na obv. W. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 01. 08. 2022 v čase okolo 06,10 hod. viedol osobné motorové vozidlo Ford Fiesta, ev. č. I.-XXXBM, v meste Námestovo cez križovatku ciest, vedúcich cez ulice Komenského a Bernolákova, následne bol na Komenského ulici zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Námestovo, počas kontroly bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu prístrojom AlcoQuant 6020 plus, vykonanie dychovej skúšky maril a opakovane odmietal vykonať dychovú skúšku riadnym spôsobom a tiež odmietol odber biologického materiálu.

Dňa 02.08.2022 sudkyňa pre prípravné konanie vydala trestný rozkaz sp. zn. OT/48/2022, ktorý bol dňa 2. 8. 2022 aj oznámený obvinenému, ktorý proti trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote odpor. Predmetný trestný rozkaz bol v zmysle § 355 ods. 10 Tr. poriadku prednesením obžaloby na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2022 zrušený.

Súd nariadil hlavné pojednávanie na deň 22.11.2022, na ktorom obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, že je nevinný. Ku skutku obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v noci pred skutkom, užil liek od bolesti krížov Fortin a na srdce si zobral Anopyrín a Nbilet, po užití liekov zvracal, umyl si ústa a šiel do práce. Keď prechádzal cez križovatku v Námestove, tak ho zastavili policajti, ktorý mu dali fúkať do prístroja cez okienko, ale nepodarilo sa mu fúknuť a prefúknuť prístroj. Následne vystúpil z auta a policajti mu opäť dali prístroj už aj s násadkou, čo sa mu nepáčilo, pretože už bola rozbalená a po fúkaní prístroj neukázal žiadne hodnoty. Policajti mu oznámili, že s nimi pôjde na stanicu, on na stanicu nechcel ísť a chcel ísť na odber krvi, napriek tomu išli na stanicu, kde mu dali asi po pol hodine fúkať, pričom do prístroja nafúkal okolo 0,33 promile, následne mu odobrali vodičský preukaz a neskôr bola podaná obžaloba, predtým ho ešte zobrali k lekárovi, ktorý mu spravil EKG. Na návrh prokurátora, bola podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že v sobotu vypil viacero pív. Obžalovaný k rozporu uviedol, že v sobotu si dal 2 pivká, ale tvrdí alkohol nie, keďže berie lieky, z toho dôvodu alkohol nepožíva ani príležitostne. Obžalovaný ďalej doplnil, že policajtom povedal, že je chorý na srdce, že má problém s dýchaním, preto nerozumel o aké odmietnutie dychovej skúšky z jeho strany malo ísť. Policajti ho vyzvali na fúkanie do prístroja, ale on nedokázal fúkať, preto policajtom navrhol odber krvi. Následne obžalovaný ohľadom svojho zdravotného stavu uviedol, že má dlhodobé problémy so srdcom, aj s chôdzou, odmalička má detskú obrnu, nemá žiaden stupeň mentálnej retardácie, ale už asi 7 rokov má problémy s dýchaním, má dýchavicu, ktorá súvisí aj so srdcom. Prekonal 2 infarkty, v čase po spáchaní skutku bol u MUDr. Blahúta okolo 10:00 hod., v Trstenej mu brali krv, pričom výsledky krvi nevidel. On 16 rokov robí na vysokozdvížnom vozíku, v práci nikdy nenafúkal a do práce jazdí autom, pretože je ďaleko a má problémy s chôdzou. Policajti zastavili ich auto hneď vedľa jeho auta a samotný prístroj mu podali cez okienko.

Na návrh prokurátora so súhlasom obžalovaného a aj prokurátora postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku súd pristúpil k čítaniu výpovede svedka F. M., ktorý vo výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že na križovatke ulíc Komenského a Bernoláka prešiel do protismeru vodič na vozidle zn. Ford Fiesta, ev. č. I. a takmer narazil do ich služobného vozidla, z uvedeného dôvodu sa s kolegom rozhodli vodiča zastaviť a skontrolovať. Vodič už pri príchode k autu javil známky požitia alkoholu, vo vozidle bolo cítiť zápach alkoholu a taktiež pri komunikácii a artikulácii bolo zjavné, že vodič môže byť pod vplyvom alkoholu. Po stotožnení, bol vodič vyzvaný na podrobenie sa dychovej skúške, pričom bol poučený o spôsobe vykonania dychovej skúšky, avšak opakovane maril jej vykonanie a odmietal sa jej riadne podrobiť. Vodič bol následne poučený o možnosti podrobiť sa odberu krvi alebo iného biologického materiálu s čím nesúhlasil. Vodič bol poučený o tom, že ak bude mariť výkon dychovej skúšky a že ak sa odmietne podrobiť dychovej skúške dopustí sa prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, ale aj po tomto poučení sa dychovej skúške odmietal podrobiť. Na OO PZ Námestovo sa

vodiť počas vykonávania administratívy k samotnému zadržaniu podrobil dychovej skúške, ktorá bola s pozitívnym výsledkom 0,33 mg/l.

Obhajca k prečítanej výpovedi svedka uviedol, že výpoveď je v rozpore s obsahom úradného záznamu zo dňa 01.08.2022, pretože v úradnom zázname je uvedené, že obžalovaný bol opakovane vyzvaný na dychovú skúšku, ktorú v čase o 6:15 hod. odmietol a následne je uvedené, že po poučení o možnosti žiadať sa na odber krvi menovaný túto možnosť nevyužil, sám o to nepožiadaval, nie je tam uvedené, že by odber odmietol.

Následne súd pristúpil k čítaniu výpovede svedka Q. N. ktorý ku skutku uviedol rovnaké skutočnosti ako svedok F. M.. Obhajca k prečítanej výpovedi svedka uviedol, že výpoveď je takisto v rozpore s už spomínaným úradným záznamom a podľa jeho názoru výpovede príslušníkov policajného zboru potvrdzujú výpoveď obžalovaného o tom, že nikdy neodmietol vykonať dychovú skúšku, ale túto dychovú skúšku nedokázal vykonať čo príslušníci PZ popisujú ako bezdôvodné marenie vykonania dychovej skúšky, v čom obhajoba videla zásadný rozdiel a rozpor medzi skutkovou a právnou vetou podanej obžaloby.

Súd ďalej oboznámil listinné dôkazy a to: evidenčnú kartu vodiča na č. I. 33-35, evidenčnú kartu vozidla na č. I. 35, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR na č. I. 37, lekársku správu z 01.08.2022 na č. I. 40, zápisy o dychových skúškach na č. I. 31 a lekárska sprava zo dňa 06.04.2022 na č. I. 57-58 a lekárska sprava zo dňa 23.06.2022.

Na základe takto vykonaného dokazovania okresný súd sumarizujúc všetky dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, vyhlásil rozsudok v ktorom modifikoval skutkovú vetu oproti obžalobe tak, že do skutkovej vety doplnil, znenie: „ a tiež odmietol odber biologického materiálu“, obžalovaného uznal vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona a uložil mu trest mu trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou na 16 mesiacov a trest zákazu činnosti na 20 mesiacov. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný a na podklade odvolania Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 3To/21/2023 zo dňa 5. 4. 2023 rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 0T/48/2022 zo dňa 23. 11. 2022 zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd vytkol prvostupňovému súdu, že v predmetnej veci rozhodol predčasne, v súvislosti s tým, že doplnil skutkovú vetu, že obžalovaný odmietol odber biologického materiálu, nakoľko v tomto smere nebolo vykonané dokazovanie a na základe vykonaných dôkazov k takémuto záveru, nebolo možné jednoznačne a bezpečne dospieť, dokazovanie k tejto skutočnosti nebolo dôsledne vykonané. Z doposiaľ vykonaného dokazovania však bez pochyb vyplýva, že obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, na skutkovom základe tak, tak ako to bolo uvedené v obžalobe, že opakovane odmietol vykonať dychovú skúšku na zistenie alkoholu. V tomto smere krajský súd nepovažoval námietky obžalovaného v podanom odvolaní za dôvodné.

Po doručení uznesenia odvolacieho súdu, ktorý zrušil prvostupňový rozsudok okresného súdu a vrátil mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie, návrhy na doplnenie dokazovania ohľadom doplnenia dokazovania, či obžalovaný bol vyzvaný aj na odber biologického materiálu, stranami prednesené neboli. Obhajca na hlavnom pojednávaní navrhol doplniť dokazovanie, konkrétne žiadal vyžiadať do spisu výsledky odberov, ktoré boli vykonané 1.8.2022, ktorý návrh bol už súdom odmietnutý na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2022. Opakovane predesený návrh obhajoby súd odmietol, a to z toho dôvodu, že navrhnutý dôkaz nepovažoval za podstatný pre rozhodnutie v merite veci, keďže predmetom dokazovania bolo, že obžalovaný sa odmietol podrobiť dychovej skúške, pre rozhodnutie o vine tak bolo irelevantným, či obžalovaný v čase skutku mal, alebo nemal požitý alkohol.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Podľa § 15 Tr. zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujme chránený týmto zákonom alebo b/ vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmnený.

Na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona je potrebné, aby sa páchatel vedome, úmyselným konaním, odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím alebo sa odmietnutím podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Zo znenia predmetného zákonného ustanovenia je zrejmé, že páchatel trestného činu naplnil skutkovú podstatu trestného činu už tým, ak odmietol vykonať dychovú skúšku, nie je potrebné aby páchatel výslovne odmietol vykonať dychovú skúšku a zároveň odmietol aj podrobenie sa lekárskemu vyšetreniu. Skutková podstata trestného činu podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona je naplnená aj tým, ak sa páchatel riadne nepodrobí dychovej skúške, ak neuposlúchne pokyny príslušníka polície na jej vykonanie a len predstiera, že prefúknuť dýchacieho prístroja. Vzhľadom už na spomenuté skutočnosti ohľadom dokonania trestného činu podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona je zrejmé, že argument obhajoby, že obžalovaný výslovne neodmietol vykonať dychovú skúšku a výslovne neodmietol podrobiť sa lekárskemu vyšetreniu na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi, nie je pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu relevantný. Pri takomto výklade by, páchatelom tohto trestného činu postačovalo, navodiť situáciu, že nemôžu prefúknuť merací prístroj a zabezpečili by si tak svoju nepostihnuteľnosť. Súd má vykonanými dôkazmi, konzistentnými výsluchmi príslušníkov polície preukázané, že obžalovaný napriek poučeniam riadne opakovane dychovú skúšku nevykonával, dychovú skúšku maril. Z neskoršej pozitívnej dychovej skúšky u obžalovaného vyplynul motív jeho konania, prečo maril vykonanie dychovej skúšky, zrejmé sa domnieval, že by sa preukázala prítomnosť alkoholu v jeho krvi, keďže sám uviedol, že večer požil niekoľko pív a z toho dôvodu zrejmé nebol ochotný dychovú skúšku riadne vykonať. Z lekárskej správy na čl. 40 vyplýva, že obžalovaný na lekárskom ošetrení uviedol, že nevie prečo bol zadržaný, alkohol popieral, odmietol sa podrobiť dychovej skúške. Tiež uviedol, že užíva lieky na srdce, ťažkosti nemá žiadne a dýcha sa mu dobre. Súd tak aj s poukazom na uvedené neveril jeho obrane o tom, že na mieste zastavenia, kvôli problémom zo srdcom a dýchavičnosťou nemohol prefúknuť prístroj na meranie alkoholu v dychu. Nejde o ojedinele sa vyskytujúcu obranu a reakciu vodičov, ktorí sa po požití alkoholu, snažia vyhnúť dychovej skúške. Pokiaľ súd už nevykonával ďalšie dokazovane ohľadom odberov biologického materiálu, nepovažoval to za potrebné a hospodárne, keďže samotným odmietnutím riadne vykonať dychovú skúšku obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona.

Obžalovaný tak bol v tomto prípade riadne poučený o tom, že ak odmietne dychovú skúšku, tak môže naplniť skutkovú podstatu trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, bol si vedomí tohto dôsledku a aj napriek tomu dychovú skúšku riadne nevykonával a preto súd konštatuje, že u obžalovaného išlo o úmyselne konanie v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona. O tom, že obžalovaný skutočne odmietol vykonať dychovú skúšku svedčí aj záznam z lekárskej správy, v ktorej je uvedené, že samotný obžalovaný uviedol, že dychovú skúšku vykonať odmietol.

Obhajca počas konania namietal, že obžalovaný bol policajtní zastavený spôsobom, ktorý nie je v súlade so zákonom a preto považuje dôkazy, ktoré boli získané po tomto „nezákonnom“ spôsobe zastavenia

sú takisto nezákonné. Ako vyplýva z výpovede svedkov a z výpovede samotného obžalovaného, k zastaveniu vozidla obžalovaného došlo v dôsledku toho, že obžalovaný takmer nabúral do služobného vozidla polície, keď im vošiel do jazdného pruhu a sám sa nachádzal v protismere, dôsledkom čoho došlo zo strany polície k výzve na zastavenie vozidla a následnému zastaveniu vozidla pri bytovom dome s popisným číslom 510/10 na ulici Komenského, pričom pri zastavení vozidla použili svetelnú signalizáciu na služobnom vozidle s nápisom STOP, čím vykonali svoje oprávnenie dané im na základe § 23 ods. 1 Zákona č. 191/1993 Z. z. o policajnom zbore. Súd má za to, že príslušníci policajného zboru postupovali pri zastavení vozidla v rámci zákona a vykonali zastavenie vozidla v súlade so zákonom.

Súd má vzhľadom na vykonané dokazovanie za preukázané, že obžalovaný svojím vedomým konaním spáchal skutok, ktorý mu obžalobou bol kladený za vinu, čím naplnil skutkovú podstatu prečinu ohrozenia pod vplyvom ohrozenia návykovej podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona a preto vyhlásil, že obžalovaný sa uznáva za vinného zo spáchania predmetného trestného činu, tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zákona to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu hroziacim následkom konania obžalovaného, objektom súdeného trestného činu je predovšetkým ochrana ľudského života a zdravia, ako najvyššej možnej hodnoty a v neposlednom rade aj ochrana majetku pred tými, ktorí v stave po požití návykovej látky, ktorá znižuje ich psychické funkcie, vykonávajú zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorej by v dôsledku ovplyvnenia takouto látkou mohli ohroziť život alebo zdravie ľudí, v tomto konkrétnom prípade ostatných účastníkov cestnej premávky. V danom prípade svedkovia, príslušníci polície vypovedali, že obžalovaný takmer narazil do služobného vozidla polície, preto aj bol zastavený.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v registri trestov nemá žiadne záznamy, v karte vodiča má dva záznamy za priestupky, pre ktoré bol postihnutý v blokovom konaní dňa 31. 5. 2015 vo výške 40 € a dňa 19. 7. 2006 vo výške 300 Sk, pre porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu o bezpečnosti cestnej premávky, išlo o priestupky menej závažného charakteru.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

V tomto prípade súd konštatuje, že prevažuje pomer poľahčujúcich okolností (obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život), pričom priťažujúce okolnosti neboli zistené, preto znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a vzhľadom na zníženie hornej hranice trestnej sadzby mohol súd uložiť trest odňatia slobody až na 8 mesiacov.

Súd pri ukladaní výšky trestu prihliadal na skutočnosť, že u obžalovaného ide o prvé takéto previnenie, nebol do dnešného dňa odsúdený, ani nemá záznam v evidencii priestupkov, preto mu uložil trest odňatia slobody v dolnej časti trestnej sadzby, tak ako je to uvedené výroku o treste.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona pri povolení podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd má za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného, skutok ktorý spáchal a život ktorý vedie, nie je potrebné, aby na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela bolo potrebné nariadiť výkon trestu odňatia slobody a po zistení, že sú u obžalovaného splnené zákonné podmienky uvedené v § 49 Tr. zákona, podmienene odložil výkon tohto trestu a zároveň určil v súlade s § 50 ods. 1 Tr. zákona skúšobnú dobu na 16 mesiacov, pričom takúto dĺžku trvania skúšobnej doby považuje vzhľadom na spáchaný trestný čin za primeranú.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Keďže obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s vykonávaním činnosti (vedenie osobného motorového vozidla), na ktorú treba osobitné povolenie (vodičský preukaz), uložil mu popri trestne odňatia slobody aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu po dobu 20 mesiacov. Súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti v dolnej časti trestnej sadzby a dobu 20 mesiacov považuje súd za primeranú na to, aby si obžalovaný uvedomil dôsledky svojho konania a dostatočnú na to, aby ho odradila od opakovaného spáchania obdobného trestného činu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaného pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.